

Seroghalvfemfindstyvende Møde.

Torsdagen den 2den Marts, Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Efter Dagsordenen gik man strax over til: Anden Behandling af „Forslag til Lov om nogle Den St. Croix vedrørende finansielle Foranstaltninger.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 143 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1201 ff.)

Udenfor de Forslag, der findes opførte i Udvalgets Betænkning, var der ikke fremkommet noget saadant.

Formanden: Som det vil ses af Betænkningen, er der stillet et Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen. Det er en Selvsølge, at dette Forslag først vil blive sat under Forhandling, og at de stillede Endringsforslag kun ville komme under Forhandling og Afstemning under Forudsætning af, at Forslaget til en moliveret Dagsorden ikke maatte gaa igjennem. Jeg sætter altsaa under Forhandling det af Udvalget fremsatte Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen.

Ordføreren (MaasLøff): Det Forslag fra Regjeringen, som foreligger, gaar ud paa, dels at Statskassen skulde bevilge Den St. Croix et aarligt Tilskud i nogle Aar paa den Betingelse, at Udsørgjældstolden, som nu oppebæres paa denne, skulde bortfalde i det samme Tidsrum, og at Finansministeriet bemyndiges til at anvende 250,000 v. D. af Statsaktivernes Midler til deraf, under Garant af St. Croix Kommune og imod behørig Sikkerhed i vedkommende Plantageejendomme, at yde Giere af Plantager paa den

nævnte D. Laan til Fremme af Sukkerproduktionen, mod at saadanne Laan forventes med 4 1/2 pCt, aarlig og afdrages inden Forløbet af 15 Aar. Det høie Thing har overdraget det Udvalg, hvis Ordfører jeg er, det Hverv at undersøge dette Lovforslag, og afgive Betænkning derover. Jeg skal naturligvis henholde mig til den trykte Betænkning, der foreligger, men jeg tør dog maasse antage, at en kortfattet mundtlig Fremstilling af Udvalgets Standpunkt ikke vil være uvelkommen. Jeg maa da først gjøre en Appel til Thinget og anmode det om Overbærenhed med Hensyn til Behandlingen af en Sag, som er saa eiendommeligt, og er kommen saa uventet. Der har i en Række af Aar ikke været nogen Forhandling i dette Thing om de vestindiske Ders Anliggender; der er i det Hele taget overordentlig lidt Kjendskab hos Publikum og hos offentlige Mænd til disse Ders Udbylting og Anliggender. Derfor har der heller ikke i Udvalget kunnet være det Kjendskab tilstede, som ellers tør paaregnes, naar et Udvalg, udsættes angaaende et Anliggende, der er mere eller mindre Alle bekendt, som vedrører Forhold, der omgive os, som vi ere, fortrolige med, og hvilke vi til dels ere opvoredede med. Ganske vist have vi haft et æret Medlem i Udvalget, som har tilbragt flere Aar paa de vestindiske Ders, men det er dog, nogen Tid siden, at det ærede Medlem var der, og jeg tror ogsaa, at han i den Tid, han opholdt sig der, ikke betragtede det som sin Opgave netop at trænge nærmere ind i de Forhold, som her nærmest foreligge; alligevel har hans Mening naturligvis været af stor Bægt i Udvalget. Naar det ærede Medlem, som det vil ses, har indgivet et Endringsforslag og altsaa ikke ganske har tiltraadt den Indstilling, hvortil Udvalget er kommet, saa kunde dette maasse synes at være i Strid med, at det i Betænkningen overalt er „Udvalget“, som udtaler de her fremsatte Ansuelser. Jeg skal dertil bemærke, at det er udtrykkeligt efter det ærede Medlems Vnske, at det er kommet til at hedde saaledes i Betænkningen;